

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

SF's ordfører sagde – og jeg citerer her, som jeg skrev det ned: »Vi var tidligt ude, og det er jeg glad for«. Hertil må jeg sige, at det er dansk industri ikke, og det er heller ikke til gavn for den danske konkurrenceevne.

Så vil jeg sige, at det lød nærmest, som om Fremskridtspartiet var fuldstændig ligeglad med miljøet. Det er vi ikke. Vi synes, at de direktiver, der her er kommet fra EF, er nogle, man kan arbejde med, og jeg vil gerne spørge SF: Kan SF tiltræde disse direktiver i den form, som de har nu? Fordi det, vi taler om her, er jo Fællesskabet, og at lille Danmark også skal kunne klare sig. Vi mener, at de direktiver, der foreligger her, er langt bedre end det makværk, man har lavet nationalt i Danmark.

Nu ved jeg godt, at man går ind for Nordisk Råd, det nationale osv., men man er i virkeligheden kun national, når det drejer sig om EF. I dette tilfælde er der lavet et makværk uden lige; nu forsøger disse kloge EF-lande, som ikke har været så forhastede som danskerne, at lave noget, der er bedre, og det støtter Fremskridtspartiet.

Larsen-Ledet (RV):

Det Radikale Venstre er enig med miljøministeren i, at de foreliggende direktivforslag ikke opfylder Danmarks ønske om et højt beskyttelsesniveau. Dertil kommer, at forslagene på flere væsentlige punkter er vanskelige at tilpasse den danske regulering.

Vi synes, det er i orden, at man arbejder videre med direktiverne, og at man søger at sikre, at der bliver et fælles højt beskyttelsesniveau. Der er helt klart behov for stor dansk agtpågivenhed under de forestående forhandlinger om direktivforslagene. Mikroorganismer, der er ude af kontrol, kan lave meget, meget stor ravage, og derfor er der alvor i det, vi beskæftiger os med her.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Jeg skal takke ordførerne for deres tilslutning til indstillingen, om end jeg ikke er uenig med den socialdemokratiske ordfører om, at man nok burde kende svaret på forhånd og ikke umiddelbart kunne finde det i selve redegørelsen. Det er rigtigt, at det er en meget lakonisk

meddelelse, at det ville medføre lempelser i den danske lovgivning, hvis man skulle indføre EF-direktiverne, og at man nok her burde have præciseret noget klarere, hvad der var regeringens hensigt. Det har jeg taget til mig, og jeg skal prøve at få det indført i de fremtidige diskussioner.

Jeg vil sige til hr. Ivar Nørgaard, at det er jo rigtigt – og jeg takker for henvisningen til paterniteten eller materniteten, hvad det nu skal kaldes – at det er en gammel radikal idé, at man skal diskutere væsentlige – for ikke at sige alle – direktiver her i folketingsalen, men at dette klart viser, at det er urealistisk.

Jeg vil dog gerne sige til hr. Ivar Nørgaard, at det jo sådan set var Markedsudvalget bekendt, at det ville komme i omvendt rækkefølge i den sammenhæng, og at det, hvis man i Markedsudvalget havde ønsket at få direktiverne diskuteret her i folketingsalen inden rådsmødet, havde været muligt, men så havde man ikke opnået det, som vi opnår i dag, går jeg ud fra, nemlig at få dem diskuteret i fællesskab, og jeg går ud fra, at det er det, der har været motivet.

Jeg mener naturligvis, at det er ønskværdigt, at man får diskuteret tingene på forhånd, og i det omfang vi kan gøre noget til det, skal vi nok prøve at sørge for det.

Jeg er ked af, at hr. Ivar Nørgaard ikke har modtaget referaterne fra rådsmødet; de er i hvert fald sendt over i morges. Det er selvfølgelig ikke alt for tidligt, vil jeg gerne medgive, men det har altså været svært at nå at få korrigeret og sammenfattet også med folkene i Bruxelles, og det er grunden til, at de er blevet lidt forsinket. De ligger altså et sted mellem Miljøministeriet og Folketinget, hvis de da ikke nu er på vej til Folketingets Markedsudvalg, men det er da helt korrekt, at det havde været ønskeligt, om de havde været fremme noget før, og det skal vi også bestræbe os på fremtidig.

Om selve holdningen til forslagene er at sige – lidt firkantet – at vi ikke er tilhængere af hverken det ene eller det andet forslag, som de foreligger i øjeblikket, at man på rådsmødet ikke nåede til enighed om dem, og at de nu er gået tilbage til embedsmændene, for at de kan kigge på dem.

Med hensyn til, om man skal vælge artikel 100A eller 130S, er regeringen gået ind for, at det skal være 130S, fordi vi mener, der i det primært er tale om miljøregulering. Men jeg finder